

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5183/2537

นาง บุญ เสริม เกิด น้อยโงทก์ นาย รอ ฮิม ฤทธิ์ งามจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1567, พ.ร.บ.รณนิต พ.ศ. 2522 มาตรา 42

ย่อ / หลักกฎหมาย

ก่อนตายผู้ตายมีรายได้จากการขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างนำรายได้มาเลี้ยงครอบครัวของโงทก์ผู้เป็นมารดา แต่ขณะถึงแก่ความตายผู้ตายมีอายุ 19 ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติรณนิตพ.ศ. 2522 ต้องห้ามมิให้ขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างการขั้บรณนิตสองแถวรับจ้างของผู้ตายถือไม่ได้ว่าเป็นการทำงาน ตามสมควรแก่ความสามารถและฐานานุรูปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1567(3) โงทก์ไม่มีสิทธิใช้ให้ผู้ตายทำงานดังกล่าว ฉะนั้น รายได้จากการขั้บรณนิตสองแถว รับจ้างที่ผู้ตายได้รับจึงมิใช่รายได้ที่เกิดจากการที่ผู้ตาย มีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องทำการงานให้เป็นคุณแก่โงทก์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกในครัวเรือนตามมาตรา 445 โงทก์จึงเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ไม่ได้

คำพิพากษา

โงทก์ฟ้องว่า โงทก์เป็นมารดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายจิระศักดิ์ จันทรเกษม ผู้ตาย เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2528 จำเลยได้ใช้อาวุธปืนลูกซองยาวยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย ทำให้โงทก์ได้รับความเสียหายคือโงทก์ต้องเสียค่าจัดงานศพผู้ตายตามประเพณีเป็นเงิน 66,000 บาท และต้องเสียค่าฌาปนกิจศพในอนาคตอีก 80,000 บาทนอกจากนี้ยังทำให้โงทก์ต้องขาดไร่ปลูกกระที่ผู้ตายจะต้องอุปการะโงทก์คิดเป็นเวลา 10 ปี เดือนละ 1,000 บาทเป็นเงิน 120,000 บาท และในระหว่างมีชีวิตอยู่ผู้ตายได้ช่วยกิจกรรมในครัวเรือนมีรายได้เดือนละ 4,000 บาท แต่โงทก์ขอคิดเพียงเดือนละ 2,000 บาท เป็นเวลา 10 ปีเป็นเงิน 360,000 บาทและเมื่อรวมกับดอกเบี้ยถึงวันฟ้องแล้วจำเลยจะต้องรับผิดชอบชำระเงินจำนวน 543,950 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ของต้นเงิน 506,000 บาทนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โงทก์จำเลยให้การว่า รายได้เดือนละ 2,000 บาท ที่โงทก์อ้างว่าผู้ตายได้ช่วยขั้บรณนิตสองแถว อันเป็นกิจกรรมในครัวเรือนนั้นโงทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องเพราะเป็นค่าเสียหายที่ซ้ำซ้อนกับค่าอุปการะเลี้ยงดูที่โงทก์ได้เรียกร้องมาแล้ว ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยใช้ค่าเสียหาย แก่โงทก์จำนวน 295,950 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม 2528 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ส่วนค่าขออื่นให้ยกเสีย โงทก์ และจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายจำนวน 210,000 บาท แก่โงทก์ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โงทก์และจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังยุติได้ว่าเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2528 นายจิระศักดิ์ จันทรเกษม ผู้ตายกับพวกได้ได้รับความเข้าใจกับจำเลยในกรณีผู้ตายพานางสาวสร้อยญา ฤทธิ์งาม บุตรสาวของจำเลยไปอยู่กินฉันทามีภรรยาที่จังหวัดลำปางโดยไม่ได้ออกกล่าวจำเลยเป็นเหตุให้จำเลยโกรธจำเลยจึงใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายถึงแก่ความตาย จำเลยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในข้อหาฆ่าผู้ตายโดยเจตนา คดีถึงที่สุดโดยศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนด 20 ปีส่วนที่โงทก์ฎีกาเรียกร้องค่าขาดแรงงานในครัวเรือนที่ผู้ตายมีต่อโงทก์มาด้วยเป็นเงิน 240,000 บาท นั้น เห็นว่า แม้ก่อนตายผู้ตาย

จะมีรายได้จากการขั้บรยนต์สองแถวรับจ้างนำรายได้ดังกล่าวมาเลี้ยงครอบครัวของโจทก์ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงว่าขณะถึงแก่ความตายผู้ตายมีอายุ 19 ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติรยนต์พ.ศ. 2522 มาตรา 42 บัญญัติว่า ผู้ขั้บรตต้องได้รับใบอนุญาตขั้บรตและมาตรา 49(2) บัญญัติไว้ความว่า ผู้ขอใบอนุญาตขั้บรยนต์สาธารณะตามมาตรา 43(4) ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ดังนั้น ผู้ตายจึงต้องห้ามมิให้ขั้บรยนต์สองแถวรับจ้างซึ่งจัดเป็นรยนต์สาธารณะตามกฎหมายดังกล่าว การขั้บรยนต์สองแถวรับจ้างของผู้ตายถือไม่ได้ว่าเป็นการทำงานตามสมควรแก่ความสามารถ และฐานานุรูปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1567(3)โจทก์ไม่มีสิทธิใช้ให้ผู้ตาย ทำงานดังกล่าว ฉะนั้น รายได้จากการขั้บรยนต์สองแถวรับจ้างที่ผู้ตายได้รับจึงมิใช่รายได้ที่เกิดจากการที่ผู้ตายมีความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องทำการงานให้เป็นคุณแก่โจทก์ซึ่งเป็น บุคคลภายนอกในครัวเรือน ดังความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 445 แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังที่โจทก์กล่าวในฎีกา โจทก์จึงเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ไม่ได้ คำพิพากษาฎีกาทั้งสองเรื่องที่โจทก์อ้างอิงในฎีกานำมาปรับกับคดีนี้ไม่ได้ที่ศาลอุทธรณ์ไม่ให้ ค่าเสียหายในส่วนนี้แก่โจทก์นั้นชอบแล้ว"พิพากษายืน

องค์คณะ

สุรินทร์ นาควิเชียร · นาม ยิ้มยิ้ม · สุวรรณ ตระการพันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5183/2537>